

Càntut

Cançons de tradició oral

L'orquestra

Joan Arnau i Serra, Les Planes d'Hostoles

Vo - lem for-mar u-na or-ques-tra los tres sols, sens ins-tru-ment ni sol-fa, ni fa-ris - tol;

no - més es ne-ces - si-ten bons be-mols per a-com-pa-nyar a-quest cant sen-se pe-nes ni en-tre

banc. Io que tinc la veu molt fi-na to-ca - ré el vi-o - lí: nyi-gu - nyi-gu, nyi-gu - nyi-gu, nyi-gu

nyi-gu, nyi-gu - nyí! Io que la tinc més groi - xu-da to-ca - ré el cor-ne - tí: ta-ra ra-ra, ra-ra - ra-ra, ra-ra

ra-ra, ta-ra - rí! I ar-ron-sant un xic les ca-mes i fent mou-re un xic el braç, i fent com a-quell que

ser-ra, vet a - quí el con-tra-baix: rum-rum, rum-rum, rum rum, rum-rum, rum-rum, rum-rum, rum rum, rum

rum! Ja te-nim l'or - ques-tra for - ma - da, ve-iam quin e-fec-te fa, to - cant u-na a

me - ri - ca - na, si és que la vo - leu ba - llar. Nyi - gu - nyi - gu,

ta - ra - ra - ra - ra - ra, nyi-gu - nyi - gu, rum. Ta-ra-ra - ra, nyi - gu, nyi-gu-nyi-gu,

nyi - gu, nyi-gu-nyi-gu, ta - ra - ra - ra, nyi - gu rum. Nyi - sol.

ta - ra - ra - ra - ra - ra, do, re mi - fa